

Telefonski pogovor

Kovač Jakob:« Kovačevi, prosim.»

Špela: »Zdravo, stric Jakob. Tukaj Špela. Kako si kaj?«

Kovač Jakob:« O, Špela! Kako si ti, moja pianistka?«

Špela: »Zelo ok. Danes smo se v šoli pogovarjali o življenju nekoč. Učiteljica nas je prosila, da bi v šolo prinesli kakšen star predmet. Takoj sem se spomnila nate, zato ker vem, da si strasten zbiratelj starih predmetov. Ali bi mi lahko posodil kakšen star likalnik ali mlinček za kavo? Kolovrat in vaga sta mi tudi všeč.«

Kovač Jakob:« Seveda lahko, saj ti zaupam, da ne boš uničila mojih starin. Mogoče boš v razredu koga celo navdušila za zbirateljstvo. Drugače pa imam tudi nekaj starih šolskih stvari – tablico, peresnik, abecednik. Aja, pa na lesenega oslička sem skoraj pozabil. Ali veš, čemu je služil?

Špela:« Mislim, da vem, ker mi je o tem že pripovedovala babica. Lesenega oslička so dobili tisti otroci, ki niso bili pridni. Včasih je bilo v šoli zelo strogo. Danes pa k sreči ni tako.»

Kovač Jakob:« Ja, prav imaš. Jaz imam iz svojih šolskih klopi same lepe spomine. Res smo se imeli lepo. To, da so bili učitelji strožji, me ni motilo. Otroci smo se veliko družili v naravi. Kdaj pa kdaj smo pa kakšno tudi ušpičili.»

Špela:« Ja, stric Jakob. Za nekaj tvojih vragolij vem tudi jaz.»

Kovač Jakob:« Špelca, povej kdaj se boš oglasila pri nas?«

Špela:« Ne vem še. Najprej se moram dogovoriti z mamico. Te še pokličem stric Jakob. Ti si res kul. Hvala ti še enkrat. Lepo bodi. Adijo.»

Kovač Jakob:« Ni kaj. Pozdravi doma. Adijo.»

kolovrat – priprava za predenje niti

Leseni osliček na katerega se je poreden otrok usedel in se učil pravila vedenja, ki so bila obešena na steni.

Na steni je glava lesenega oslička, ki si jo je dal na rame, ko je šel domov. Doma je bil navadno kaznovan.

Tablica, peresnik, črnilo v posodi in zvezek.

V času, ko so naše babice hodile v šolo, je bilo potrebno lepo pisati.

V razredu, ko so naše babice hodile v šolo.